

De rol van de gouverneur op vlak van veiligheid

Carl Decaluwé

• Gouverneur van West-Vlaanderen

Als gouverneur van West-Vlaanderen ben ik bevoegd voor de noodplanning in mijn provincie, zowel aan land als op zee.

De grootste risico's aan land zijn de hoge-drempel-Sevesobedrijven, de gevangenissen, de havens en de kustregio, met in de zomermaanden een extra toevoer van ongeveer één miljoen toeristen. Ook de Noordzee vormt een reëel risico met haar drukke scheepvaartverkeer, windmolenparken, pijpleidingen, transport van gevaarlijke goederen en cruiseschepen.

Bij noodplanning is het belangrijk dat iedereen zich zoveel mogelijk voorbereidt op 'alle' mogelijke noodsituaties. Die kunnen uiteenlopen van overstromingen (Sinterklaasstorm) over kettingbotsingen (A19) naar treinongevallen (Wetteren) en incidenten met ondergrondse leidingen (Ghellingen).

Een **risicoanalyse** vormt het uitgangspunt om een noodplan op te maken. In mijn provincie bestaan er twee **Algemene Nood- en Interventieplannen (ANIP)**: het ANIP West-Vlaanderen en het ANIP Noordzee voor respectievelijk de risico's aan land en op zee. Ze vormen een gestructureerd geheel met basisregels, afspraken en procedures die gelden bij noodsituaties. Aanvullend op de ANIP's maak ik **Bijzondere Nood- en Interventieplannen (BNIP)** op waarin specifieke risico's aan bod komen: het BNIP Elektriciteit, de BNIP's voor de hoge-drempel-Sevesobedrijven, voor gevangenissen... Bovenstaande provinciale noodplannen zijn multidisciplinaire plannen, waarin de afspraken en procedures voor een goede samenwerking tussen alle betrokkenen zijn vastgelegd.

Binnen de noodplanning onderscheiden we vijf disciplines. Discipline 1 zijn de hulpverleningsdiensten, discipline 2 de medische diensten, discipline 3 de politiediensten, discipline 4 de logistieke diensten en discipline 5, de diensten verantwoordelijk voor de informatie aan de bevolking.

Van zodra de provinciale fase wordt afgekondigd ben ik de verantwoordelijke beleidscoördinator en crisiswoordvoerder. Ik zit ook het coördinatiecomité voor, waar

de 5 disciplines mij adviseren, samen met de verantwoordelijke van het eventueel betrokken bedrijf.

De hulpverlening werkt als een ketting, waarbij iedere schakel belangrijk is: de ene discipline kan niet zonder de andere en elk vervult een cruciale rol om de hulpverlening doordacht en vlot te laten verlopen.

Elke discipline moet een monodisciplinair noodplan opmaken waarin de eigen procedures bij een noodsituatie worden beschreven.

Bedrijven zijn verplicht een intern noodplan op te stellen als uit hun risicoanalyse blijkt dat dit noodzakelijk is. Dit met als doel zowel mens als milieu zoveel mogelijk te beschermen tegen de gevolgen van zware ongevallen.

Maar noodplanning eindigt niet bij de opmaak van een papieren plan. Oefeningen zijn dan ook cruciaal om na te gaan of de opgestelde documenten in de praktijk werken. Zelf organiseer ik jaarlijks verschillende oefeningen om dit te testen. Door deze oefeningen leren de disciplines elkaar beter kennen. De onderlinge samenwerking en die met andere belanghebbenden worden er alleen maar door versterkt. Een goede voorbereiding op een mogelijke effectieve noodsituatie. Communicatie tussen de verschillende disciplines blijft tijdens een noodsituatie een heikel punt. Om deze informatie-uitwisseling te verbeteren introduceerde ik het digitale informatieplatform bij de lokale noodplanningdiensten.

Om als hulpdienst goed voorbereid te zijn, is een degelijke opleiding nodig. Het **Provinciaal Opleidingscentrum voor Veiligheidsdiensten (POV)** in Zedelgem is nog volop in ontwikkeling, maar het belooft wel één van de meest performante opleidingscentra van Vlaanderen te worden.

Rampen vallen niet te plannen, een goede voorbereiding is onontbeerlijk! ■

Nieuwpoort reddingsoefening 9 september 2014